

יט א לְמִנְצַח מְזֻמָּר לְדָוִד: ב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לחכמה

השמים מספרים וגו' (יט, ב): [שימוש תהלים לפרק יט] זה המזמור הוא טוב למאן דאית ביה רוח רעה אמור אותו ז"פ והוא יברח ושם שלו הוא ה"י. ה' מן "השמים", י' מן "גואלי". ואמור. יהי רצון מלפניך ה"י השם הגדול הגבור והנורא שתבריח (מפלוגי) זה רוח רעה. כתוב אותו ותלהו עליו. - ועוד למקשה לילד קח עפר מפרשת דרכים וכתוב בו עד "והוא כחתן יוצא", ושים על כריסה וכשתלד תסירהו מיד ואמור אותו ז' פעמים. ועוד לפתיחת הלב טהר עצמך וקח כוס יין ודבש ואמור. יהי רצון מלפניך ה"י שתפתח לבי או לב (פלוגי) בתורתך ובכל חכמה שלא ישכח לעולם מה שילמוד אמן אמן אמן סלה סלה סלה.

— זוהר תהלים —

הַכִּנָּה לַחֲפַת הַקֶּבֶ"ה עִם כְּנֹסֶת יִשְׂרָאֵל
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּשִׁמְחָה
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מְגִיד הַרְקִיעַ (יט, ב): [זוהר -
הקדמת 99 זוהר (דף ת.נ.)] רַבִּי שְׁמַעוֹן הֵיךְ
יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה שֶׁהַפֶּלֶה
מִתְחַבֵּר בְּבַעֲלָה. שְׁשֻׁנֵינוּ, כָּל אוֹתָם
הַחֲבָרִים בְּנֵי הַיֵּכֶל הַפֶּלֶה, הַצֵּטְרוּכוּ בְּאוֹתוֹ
לִילָה שֶׁהַפֶּלֶה עֲתִידָה לִהְיוֹת לְמַחֲרָת
בַּתּוֹךְ הַחֲפָה עִם בַּעֲלָה לִהְיוֹת עִמָּה כָּל
אוֹתוֹ הַלִּילָה, וְלִשְׂמַח עִמָּה בַּתְּקוּנִיָּה
שֶׁהִיא מִתְתַקְּנָת לַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, מִתּוֹרָה
לְנַבְיָאִים, וּמַנְבִּיאִים לְכַתּוּבִים, וּבִדְרָשׁוֹת
הַפְּסוּקִים וּבְסוּדוֹת הַחֲכָמָה, בְּגִלְל שְׂאֵלוֹ
הֵם תְּקוּנִיָּה וְתַכְשִׁיטָה, וְהִיא וְעִלְמוּתִיהָ
נִכְנָסֶת וְעוֹמְדָת עַל רְאִישֵׁיהֶם וּמִתְתַקְּנָת
בָּהֶם, וְשִׁמְחָה בָּהֶם כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְלִמְחֲרָת לֹא נִכְנָסֶת לַחֲפָה אֶלָּא יַחַד אִתָּם.
וְאַלֶּה נִקְרָאִים בְּנֵי הַחֲפָה. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנָסֶת
לַחֲפָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל עֲלֵיהֶם
וּמְבַרְךְ אוֹתָם, וּמַעֲטָר אוֹתָם בַּעֲטָרֹת
הַפֶּלֶה. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם.

וְהֵיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל הַחֲבָרִים מְרַנְּנִים
בְּרִנַּת הַתּוֹרָה וּמְחַדְשִׁים דְּבָרֵי תּוֹרָה
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם, וְהֵיךְ שְׂמַח רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְכָל שְׂאֵר הַחֲבָרִים. אָמַר לָהֶם רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּנֵי, אֲשֶׁרֵי חֲלָקְכֶם, בְּגִלְל שְׂמַחַר
לֹא תִכְנַס הַפֶּלֶה לַחֲפָה אֶלָּא יַחַד אִתְּכֶם.
בְּגִלְל שְׂכָלֶם שְׂמַתְקַנִּים תְּקוּנִיָּה בְּלִילָה
הַזֶּה וּשְׂמַחִים בָּהּ, כָּלֶם יִהְיוּ רְשׁוּמִים
וְכַתּוּבִים בְּסֵפֶר הַזְּכוּרֹנוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְבַרְכְּכֶם בְּשִׁבְעֵים בְּרָכוֹת וְעֵטְרוֹת שֶׁל
עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
(תהלים יט) 'הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וְכוּ'.
פְּסוּק זֶה הֵרִי הָעֵמֶדְנִיהוּ. אָבֵל בְּזִמְן זֶה
שֶׁהַפֶּלֶה מִתְעוֹרְרָת לְהִכְנִס לַחֲפָה, לְמַחֲרָת
מִתְתַקְּנָת וּמְאִירָה בְּקִשׁוּטִיהָ יַחַד עִם
הַחֲבָרִים שְׂשֻׁמְחוֹ עִמָּה כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְהִיא שְׂמַחָה אִתָּם. וְלִמְחֲרָת כְּמָה
אוּכְלוּסִים, צְבָאוֹת וּמְרַכְבוֹת חִילוֹת
וּמַחְנוֹת אִתָּה, וְהִיא וְכָלֶם מְחַכִּים לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד שֶׁתְּקַנּוּ אוֹתָהּ בְּלִילָה הַזֶּה. כִּיּוֹן
שְׂמַתְחַבְּרִים כְּאֶחָד וְהִיא רוֹאֶה אֶת בַּעֲלָה,
מֵה כְּתוּב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל.